

חורף

סגר עלי החורף,
העולם פנה לי ערף,
מעל ביתי עננים
סורגים טווים.
עב לעב
קו לקו
ואני בכלוב זהב.

רוח חרף צחקה לה
בעברה כאן על ידי,
היא מלכת לא עמדה,
אותי דבר לא שאלה,
רק הרימה השלכת
זעפה בה
וצלפה בה
ושרקה לה
מלאה!
הלאה!
עד למעלה!
עד למעלה!!

התקצף זה קצר אפים
על עלעל מחציף פניו,
כנגדו - שומר שמים
המגיד מעשה ידיו.

ברקי זעף הוא שלח
לנקוב העננים
ודרכם עד קצות הארץ
רעמים משכו חוטים.

זרמי מים בם נתכו
ממרומים בשאגה
להכניע חצף-רוח
לגרשה מאדמה.

נאחזה אז רוח - רגז
בקרנות ביתי,
שטוף מטר נאבק בה,
סובב חוטיו סביב זהבי.

נכמרו רחמי שמים
על יצוריו יושבי כלובים
וירם מעל הארץ,
תהו כבד - היסורים.

עד למעלה
עד למעלה
רוח-סער חיש הגיעה,
והשליכה חצי-עלים
בפניו של הרקיע,